

KONTAKT

MAART 2022

*Liefdevolle God,
 Dank U voor woorden op mijn lippen
 die ik zingen mag.
 Dank U voor de liederen in mijn hart
 die ik uiten mag.*

*Ik dank U voor het zingen
 dat ik zo graag doe.
 Ik dank U dat ik me de woorden kan herinneren,
 die vallen me zo toe.*

*Dank U dat ik liederen mocht leren,
 al was ik misschien nog klein.
 Dank U dat die woorden mijn leven zijn meegegaan,
 al was mijn geloof soms klein.*

*Ik wil U van harte zingen,
 dat doe ik nu zo graag.
 Ik wil U loven en prijzen,
 mijn zingen is voor U. Amen.*

Tim van Iersel

MEDITATIE

Het kan geen toeval zijn?!

Brenda belde me. 'O Jan', zei ze, 'ik heb het verkeerde nummer gepakt'. 'Het geeft niet', zei ik. 'Ik wil je toch wat vragen. Dit jaar hoop ik weer geloofsgesprekken te kunnen houden en ik denk aan een onderwerp. Het Ouderlingenblad had een speciaal nummer over Engelen. Voorzien van fraaie gebeurtenissen. Maar ik twijfel of het onderwerp onze gemeenteleden aan zal spreken. Ik noemde een bepaalde situatie waarin iemand iets bijzonders overkwam. Is dat dan door God gestuurd?' 'Maar', zei Brenda, 'het kan toch geen toeval zijn'. 'Heel goed', zei ik, 'dat wordt het nieuwe onderwerp. Het kan geen toeval zijn. Ook dit gesprek niet'. Of toch wel?

Nu het covidvirus hopelijk verder minder ons leven gaat bepalen, hopen we in de komende tijd weer geloofsgesprekken te gaan houden. Toeval of door God gestuurd dat zal het onderwerp zijn. Ook in de Bijbel komen situaties voor waarin van toeval sprake is. In Prediker maakt de schrijver een vergelijking tussen hardlopers tijdens een wedstrijd en helden in een oorlog. Hij zegt dan: Zij allen zijn van tijd en toeval afhankelijk (Prediker 9 : 11).

Een ander gedeelte uit de Bijbel gaat over Ruth, de Moabitische, die met haar schoonmoeder Noomi haar land verlaat en meegaat naar Juda. Ze komen bebrooid aan. Niemand zorgt voor de vrouwen.

Ruth verzamelt wat de maaiers laten liggen.

Ruth gaat aren lezen om aan eten te komen. Het toeval wilde dat de akker waar ze kwam van Boaz was (Ruth 2: 3). U weet wel hoe het verhaal afloopt, Boaz trouwt uiteindelijk met Ruth. Juist in dit verhaal zouden we gauw de sturing van God willen zien. De Bijbel is daar echter voorzichtig in. Er staat: het toeval wilde. Gelukkig loopt het verhaal goed af. Dat bemoedigt ons. Wat een prachtige vrouw is die Ruth.

Ik herinner me een verhaal dat ik ergens gelezen heb. Het was tijdens de oorlog. Twee vrouwen staan met elkaar te praten voor het huis van een van hen. Het luchtalarm gaat af. Ze praten nog even door, want ze verwachten niet dat de vliegtuigen bij hen zullen bombarderen. Even later komt er een vliegtuig heel laag over en ze vluchten ieder hun eigen huis in. Even later valt er een bom precies op het huis van haar buurvrouw. Als de vrouw weer uit haar gelukkig gespaarde huis komt, ziet ze dat het huis van haar buurvrouw totaal verwoest is. Ze begrijpt dat haar buurvrouw is overleden. Ze roept uit: 'Dit kan geen toeval zijn, God heeft mij gespaard'. Ze dankt God dat ze nog leeft. Het is altijd goed om God te danken dat je mag leven, maar heeft God iets met dat bombardement te maken?

Toeval bestaat niet, zeggen wetenschappers. Er gebeuren nu eenmaal altijd dingen die anders zijn dan we zouden verwachten. De een zal het toeval noemen en de ander Wij christenen zijn misschien te gauw geneigd God erbij te betrekken. En dat is niet fout als het om onze eigen daden gaat. Want dan doen we in ieder geval niet iets wat tegen God in gaat. Maar wij kennen Gods wegen niet. En de Bijbel gaat ons daarin voor. Hoewel er in het Oude Testament wel voorbeelden genoemd worden waar de schrijver God bijhaalt, waar wij toch wel onze wenkbrauwen bij fronsen. Zou God echt Jozua de opdracht hebben gegeven om bij de intocht van het land Kanaän zoveel mensen de dood in te jagen? Waarschijnlijk was het goed om te laten zien dat je sterk bent en dat je zo de vijand definitief uitschakelt. Maar of God, die toch de God van alle mensen is, dat echt zou willen? Het past in ieder geval niet in het beeld dat wij de laatste tijd van God hebben.

Zo zijn er voldoende voorbeelden die we met elkaar kunnen bespreken en waardoor we hopelijk samen gesterkt mogen worden in ons geloof.

Jan de Gruijter

Vanuit de 'pastorie'

Het is alweer even geleden dat u van mij een stukje las vanuit de 'pastorie'. Het gaat lang-

zaam beter. Sinds februari ben ik weer structureel wat uren aan het werk. Re-integreren noemen ze dat. Op het moment van schrijven nog 4 uur in de week (van de 18). Dat moeten er al-lengs meer worden. Hoop is dat we rond Pasen de re-integratie kunnen afronden, maar ik mag niet overhaasten. Ik ben blij dat ik werk voor de Protestantse Kerk. Mijn leidinggevende en de bedrijfsarts helpen me om van allerlei kanten mijn ziek-zijn te onderzoeken, en beter terug te komen. Dat betekent niet zondermeer terugkomen op dezelfde manier als daarvoor. Het gaat ook over de manier van werken en wát ik doe.

Vanaf het begin van het jaar doe ik in ieder geval een aantal dingen niet meer: mijn lidmaatschap aan de gezamenlijke werkgroep van onze classis en ons bisdom voor een evenement rondom de week van gebed in januari heb ik overgedragen aan collega Dirk-Jan Bierenbroodspot. Evenals mijn lidmaatschap aan het CIO-O, de onderwijstak van het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken (de club waarmee de minister overlegt over de coronamaatregelen in kerken). In dat overlegorgaan over godsdienstonderwijs op openbare scholen zat ik namens het moderamen van onze landelijke kerk. Dat gaat nu hopelijk door iemand anders worden gedaan. Ook is per januari MijnKerk.nl gestopt. Er wordt gewerkt aan een nieuw initiatief, waar ik niet meer bij betrokken ben. In de tussentijds blijft MijnKerk.nl in de lucht maar zonder nieuwe 'content' zoals dat heet. Ik hoef al met al mijn aandacht over minder zaken te verdelen. Of dat genoeg is moet blijken. Vooralsnog gaan we nu weer lekker aan de slag, stapje voor stapje steeds meer.

Ik ben erg blij met de samenwerking met de kerkenraad. In het bijzonder met de oud-voorzitter Henk Hoogendoorn en de nieuwe voorzitter Brenda Kerkdijk. We hebben veelvuldig contact en blijven kijken wat al mogelijk is, en wat nog even niet. Ik voel ruimte om, ondanks het gevoel van urgentie voor het predikantswerk, dat ik ook voel, toch de tijd te nemen die ik nodig blijf te hebben. Ook dank ik in het bijzonder Rien Visser, die verschillende malen, en niet alleen voor mij, maar ook voor gastvoorgangers met corona, in allerijl vervangers heeft gezocht én gevonden. Dank Rien! Met de kerkenraad hebben we vastgesteld dat de eerste prioriteit voor mijn inzet de erediensten en het toekomsttraject zijn. Dat toekomsttraject hadden we vorig jaar aangekondigd om met elkaar te bespreken wat voor kerk we willen zijn in 2035, welke

stappen we daarvoor nu willen zetten, en wat voor professional we daarbij nu nodig hebben. Dat laatste gaat dus over een profienschets voor een nieuwe predikant. Tijdens de gemeenteavond willen we u een planning laten zien hoe we dit willen gaan doen. Voor mij voelt de veertigdagentijd die ons voorbereidt op Pasen dit jaar als een periode van een nieuw begin, niet alleen persoonlijk, maar ook omdat er weer meer kan. Ik heb daarbij het laatste zinnetje in mijn hoofd van de Matteüs Passie, die koor Laudate Dominum weer gaat brengen in april: 'Het is tijd om op te staan.' We hebben in de coronatijd gemerkt hoe weinig we eigenlijk te zeggen hebben over het moment waarop het oude of nieuwe normaal begint. We verlangden er al lang naar, maar het zat tegen, dankzij, maar ook ondanks de maatregelen. We hadden er eigenlijk niets op in te brengen, welke virusvariant nu weer de kop op stak, en wat we dan eigenlijk wel of niet konden. In alle voorzichtigheid lijkt het erop dat het nu de tijd is om weer op te staan. Niet meteen. Als je te snel opstaat zie je sterretjes. Ook wij moeten weer in beweging komen. En niet te snel van alles in willen halen. Vooruit kijken, en kijken wat ons te doen staat, en vooral: kijken naar elkaar, wat we nodig hebben met elkaar. De veertigdagentijd zou je met een analogie naar de stormen van deze weken de 'stilte na de storm' kunnen noemen. We nemen de schade op, kijken wat onderhoud vergt, zien wat we missen, wat we moeten versterken. En zo beginnen we weer als gemeente, op weg naar Pasen. Het is tijd om op te staan!

Hoe mooi is het dan als we de veertigdagentijd kunnen beginnen met een doopdienst! Lieva wordt gedoopt, dochter van Lotte en Armando Lagrouw. We bereiden ons deze weken voor op een feestelijke en toch ook ingetogen dienst. Een feest met een diepere laag. Zo gaan we op weg naar Pasen. Omdat het uitzicht van ons leven niet de dood is, maar het leven. Door alles heen. Komt alles dan goed, zoals het thema van de landelijke kerk luidt? Ik snap dat ze er een uitroepteken en vraagteken achter zetten. Mijn gedachte door alles van de afgelopen tijd heen is: ik weet niet of alles goed komt, maar het komt wel goed met ons. 'De Heer heeft mij gezien en onverwacht, ben ik opnieuw geboren en getogen' komt er uit het oude liedboek in mij op. Laten we in dat vertrouwen elkaar zien en helpen, in ieders eigen tempo weer vooruit: het is tijd om op te staan!

Met een hartelijke groet, en een gezegende veertigdagentijd gewenst,
ds. Otto Grevink

Aankondiging gemeenteavond 5 april 2022

Onze jaarlijkse gemeenteavond is gepland voor **dinsdag 5 april 2022**. We hopen dat die op de van voor de coronacrisis gebruikelijke manier kan worden gehouden.

Met het 'groene boekje' willen we u het jaarverslag 2021 en de financiële stukken voorleggen. Na de bespreking daarvan willen we graag in gesprek over de mogelijkheden om de beperkingen van de afgelopen twee jaar te ontstijgen en dat af te sluiten met een gezellig samenzijn. U kunt dus de komende maand nadenken over uw inbreng in het gesprek.

Henk Hoogendoorn

Pastorie

De huurders van de pastorie gaan binnenkort verhuizen. Dat betekent dat de pastorie weer vrij komt voor verhuur. Een mooi huis op een prima plekje met voldoende ruimte binnen en buiten.

Als u iemand weet die nog een huis zoekt dan kunnen ze contact opnemen met Jan Korver.

U kunt dat doen via mail op: familiekorver@home.nl.

Brenda Kerkdijk
Voorzitter Kerkenraad

Waarom zouden we doorgaan met het streamen van kerkdiensten?

Nu we stapje voor stapje terugkeren in ons normale doen als gemeente, kunnen we van alles weer gaan doen – zingen bijvoorbeeld – en van alles niet meer doen (minder afstand houden enz.). Velen hebben het gemist om naar de kerk te komen, maar vooral ook: om met elkaar naar de kerk te gaan. In de kerkdienst klopt het hart van ons samen kerk zijn. We vieren, we bidden, we delen, we ontmoeten elkaar. Juist daarom zijn sommige kerkgangers bezorgd: komt iedereen wel 'terug'? Of blijven veel gemeentelieden liever thuis kijken naar de kerkdienst, live of later? En blijven ze wel kijken? We hebben er immers geen zicht op wie kijkt. Ik realiseer me: dit is geen moderne sociale controle. Dit is een verlangen, om weer samen kerk te zijn. Een verlangen uit gemis. Een verlangen dat tegelijkertijd bij sommigen misschien ook gedoofd is, omdat het al zo lang duurt. En dan zou het helpen als we elkaar weer de drempel (letterlijk) over helpen. Samen weer naar de kerk.

Vanuit dat verlangen en die zorgen opperen mensen, horen we, of we wel door moeten gaan met het streamen, het uitzenden, van onze kerkdiensten. Als je het toch thuis kunt kijken, wordt het dan niet erg makkelijk om niet (meer) te komen? Vanuit het verlangen van mensen snap ik dat. Tegelijkertijd kan ik me ook voorstellen dat het sommigen misschien zelfs boos maakt: Wil je me dwingen naar de kerk te komen? Daarin proef ik geen onwil, geen demotivatie, om deel uit te maken van onze gemeenschap. Sterker nog: ik merk daarin juist enthousiasme, om op een andere manier toch betrokken te zijn. Omdat het tijdstip om naar de kerk te komen lastig is, bijvoorbeeld voor (verder weg wonende) jonge gezinnen, maar ook voor ouderen, die niet zo snel de dag in kunnen. Of omdat het niet altijd lukt om naar de kerk te komen, en het dan toch fijn is de kerkdienst en de mensen zo te zien. Livestreams zijn niet meer weg te denken uit ons kerk-zijn. Dat kan voelen alsof het je door corona is opgedrongen (en je nu mensen mist in de kerk), maar evenzeer voelt het als een ongekende mogelijkheid om toch betrokken te zijn bij de kerk. En eerlijk: ja natuurlijk zullen er mensen zijn die soms kiezen voor de livestream, terwijl ze anders misschien naar de kerk waren gekomen. Tegelijkertijd zien we wel een paar andere dingen,

al kunnen we daar geen exacte cijfers aanhangen: we zien aan de aantallen live-kijkers dat sommige kerkdiensten door meer mensen bekeken worden dan dat er voor corona in de kerk zouden hebben gezeten. Wie zijn dat dan? In mijn ervaring meer jonge mensen dan je denkt, omdat ze nu makkelijker en vaker kunnen kijken, juist omdat hun leven al zo vol is, en het tijdstip niet altijd uitkomt om fysiek naar de kerk te komen. Maar ook mensen die om wat voor reden dan ook niet (meer) komen. Dat zijn ook

mensen van verder weg. Familie, vrienden, maar ook mensen die rondkijken waar ze deel willen nemen aan de viering. We hebben dus veel 'gasten' tijdens diensten. (N.B. dat vraagt ook iets van ons om tijdens de kerkdienst zo gastvrij te zijn dat mensen zich ook welkom voelen, en dat ze ons later weer weten te vinden.)

De livestreams hebben onze kerken geopend en zichtbaar gemaakt. Mensen kunnen eens een kijkje nemen, bijvoorbeeld ook tijdens het gedenken van gemeenteleden. En wat te denken van uitvaarten, waar ontzettend veel mensen, veel meer dan er in de kerk kunnen, naar kijken. Wat dat betreft is er echt iets nieuws ontdekt: mensen die wel op afstand meeleven en niet naar de uitvaart gekomen zouden zijn, kijken nu wel even mee, om later iets terug te geven aan nabestaanden: wat was het een fijne dienst, wat is er mooi gesproken. Dat doet nabestaanden erg goed, merk ik. (Overigens ontdekken families ook iets anders: dat het ook erg fijn is fysiek in een kleine kring samen te komen; dat maakt het afscheid intiemer, al was het uit noodzaak geboren.) Natuurlijk zetten we de komende tijd er weer vol op in wat nu weer kan: samen naar de kerk komen, samen vieren, samen zingen, samen delen, samen bidden, samen koffie drinken, elkaar ontmoeten. Ja, fysiek naar de kerk komen heeft een meerwaarde. We zullen ook uitdragen dat het voor onze kinderen fijn is om met elkaar te werken aan het veertigdagenproject. En we zetten ook weer in op het koffie drinken met elkaar om elkaar ook weer eens

in de ogen te kunnen kijken. Tegelijkertijd kun je het één doen zonder het ander te laten: verbonden blijven met tal van mensen, die live of later de kerkdienst meevieren, om wat voor reden dan ook. En die redenen zijn legitiem; laten we nooit in die overwegingen treden en er iets van vinden. Maar elkaar omarmen: wat fijn dat je er bent! In de kerk, live via de stream of later. We zijn met elkaar verbonden in de naam van de Eeuwige. Voor God is er maar één kerk, en dat zijn alle mensen die zich met Hem verbonden voelen. Dat geldt dus niet alleen voor alle fysieke kerken, wat ook maar menselijke grenzen zijn, maar ook voor iedereen die op wat voor manier verbonden is met en in onze erediensten. Laten we dat koesteren, zoals we elkaar mogen koesteren, als kinderen van God.

ds. Otto Grevink, namens de kerkenraad

Matteüs Passie-liederen door Laudate Dominum uitgevoerd in Ambrosiuskerk

Koor en combo Laudate Dominum hebben weer zin om te zingen! Na verschillende video's en digitale repetities, kunnen ze eindelijk weer repeteren met elkaar in De Brug in Sprang-Capelle. Ze

beginnen met het oefenen van liederen uit de Matteüs Passie, die ze al verschillende malen hebben opgevoerd in de regio. Of ze de hele Passie kunnen zingen weten ze nog niet. Maar ze hebben er zin in om de belangrijkste liederen te zingen en die ook tot een mooi geheel te maken.

Hebt u en heb jij zin om te komen luisteren? Kom dan luisteren op **vrijdagavond 8 april om 20.00u** of **zaterdagmiddag 9 april om 16.00u** in de Ambrosiuskerk, Ambrosiusweg 25 in Waalwijk. Hou voor het laatste informatie over eventuele aanmelding (als dat nodig is) de nieuwsbrief in de gaten en www.koorlaudatedominum.nl.

ds. Otto Grevink

DE JARIGE 75+ IN MAART

3 maart	Mevr. G.M. Hoogendoorn-Maijers
5 maart	Mevr. P. Westerink-van Loon
11 maart	Mevr. M. van Rijsbergen-Berends
11 maart	Dhr. G.J. Wiersma
20 maart	Dhr. H.M. Braspenning
24 maart	Dhr. A. Wagemakers
27 maart	Mevr. A.M.J. van der Schans-Smulders,

Namens de gemeente: Hartelijk Gefeliciteerd en wij wensen u een gezegend nieuw levensjaar toe!

De bloemen van de afgelopen periode zijn gegaan naar: dhr. Sniijders, ds. De Graaf, dhr. Hoogendoorn, mevr. Wittebol-van Peer, mevr. Achterberg-van Drongelen.

MUTATIE

Verhuisd:

Dhr. H.M. Braspenning

Van: Waalwijk

Naar Tilburg

Een bloemetje op zondag 13 februari

Het was mijn beurt om 'de bloemen van de kerk' te gaan bezorgen. Ze moesten

gebracht worden naar mevrouw Van Achterberg. Ze was de week ervoor 101 jaar geworden. Sinds enkele maanden heeft ze het zelfstandig wonen moeten verruilen voor een plaats in Elzenhoven.

Ik had haar daar snel gevonden. Ze zat met nog 4 vrouwen in een hoekje op de gang gezellig koffie te drinken.

"Mevrouw Van Achterberg.... 101 jaar geworden daar hoort een bloemetje bij!"

"Ja 101 ...," is haar antwoord, "en ik hoor nog alles en ik begrijp nog alles en kan hier met iedereen praten. Dat is wel iets om dankbaar voor te zijn!"

"Jao da's waar!" reageert één van de dames. "maor kand'ok naor oe kaomer lope?" "Ja... met de rollator gaat dat prima!"

Wat een lieve, positieve, dankbare vrouw trof ik daar aan.

We wensen haar in haar nieuwe woonomgeving een gelukkig jaar met gezondheid en liefde waarin ze de nabijheid van God mag ervaren!

Dit was weer zo'n heerlijk moment bij het bezorgen van een bloemetje.

Riny Visser

Op 13 maart hopen de heer en mevrouw Van der Spek-de Haan te Kaatsheuvel, te vieren dat zij 65 jaar getrouwd zijn.

Van harte gefeliciteerd! We wensen hen samen met de kinderen een feestelijke dag toe en Gods zegen voor de komende jaren!

Dank u wel

Zowel bij het overdragen van het voorzitterschap van de kerkenraad als bij mijn tachtigste verjaardag mocht ik blijken van waardering ontvangen. Daarvoor wil ik u hartelijk danken.

Ik beschouw het als een voorrecht dat ik nog in staat ben mij in te zetten voor onze kerk met de talenten die mij zijn geschonken. Daardoor kon ik vanaf het moment dat ds. Jaap Bol ziek werd, naast wat tot het voorzitterschap behoort, een aantal taken invullen: deelname aan de commissie eredienst (nu alleen nog wat roosterzaken), het volgen van onze ledenadministratie en voorgaan in weeksluitingen van Elzenhoven en in de Eekhof. Orgel spelen en zingen en kopiëren van de zondagsbrief kan ik hopelijk nog wel enige tijd doen met het voordeel dat ik vlak bij de kerk woon.

Daar gaat natuurlijk eens een eind aan komen. Daarom wil ik een beroep op u doen om als u voor een taak in onze kerk, ook andere dan de mijne, benaderd wordt niet te snel 'nee' te zeggen. Het is daarbij altijd mogelijk om enige tijd met iemand 'mee te lopen' die de taak uitvoert voordat die wordt overgenomen. Zoals nu met kleine stapjes het voorzitterschap wordt overgedragen. Vanaf de startzondag hingen enige tijd foto's langs de wanden van de kerkzaal waarbij de taken in beeld werden gebracht. Misschien kunnen die nog eens worden opgehangen. Een voorbeeld kan verhelderend zijn: Stel u wordt benaderd om voor een klein aantal adressen contactpersoon te worden. Er zijn vacatures. Iemand die het nu doet kan u vertellen wat hij of zij daarvoor doet.

In de afgelopen maanden zijn meer gemeenteleden 80 jaar geworden. Die kregen daarvoor minder aandacht dan ik. Ook onder hen zijn er met nog de nodige activiteiten voor onze kerk. Eén wil ik hierbij toch even 'in het zonnetje' zetten: Rien Visser, preekvoorzienaar en steunpilaar voor de cantorij. Hij daagde mij uit om mij aan te sluiten bij de cantorij.

Henk Hoogendoorn

PROJECT VEERTIGDAGENTIJD

Ben je klaar voor het feest?

In de Veertigdagentijd lezen we verhalen uit het evangelie van Johannes. Het is bijna feest in Jeruzalem: Pesach, het feest van de eerste oogst en van de bevrijding uit Egypte. Uit de wijde omtrek komen mensen naar Jeruzalem om het feest te vieren. Maar wat voor feest wordt het voor Jezus en zijn leerlingen? Kunnen zij eigenlijk wel feest vieren? In de verhalen horen we hoe het donker wordt in de stad, en hoe God op Paasmorgen een nieuw begin maakt. Het graf is leeg, Jezus is opgestaan uit de dood! Dat vieren we steeds opnieuw als het Pasen is.

Het thema van deze Veertigdagentijd is: Ben je klaar voor het feest? Met de kinderen gaan we op weg naar het feest van Pasen. Maar het is niet alleen een vrolijke optocht: we komen ook verhalen tegen die op het eerste gezicht helemaal niet zo vrolijk zijn. Bijvoorbeeld als Jezus vertelt over zijn lijden en sterven, of als we horen over de lijdende Helper van God. Toch brengen ook die verhalen ons verder op de weg naar het feest.

Zondag 6 maart 2022 - Johannes 11 : 55 – 12 : 11

Kriebels

Tijdens een maaltijd zalft Maria de voeten van Jezus met kostbare olie. Judas Iskariot vraagt of het geld van de olie niet beter aan de armen gegeven had kunnen worden. Maar Jezus vertelt dat Maria dit gedaan heeft voor de dag van zijn begrafenis.

Zondag 13 maart 2022 - Johannes 12 : 20-36

Op de groei

Een paar Grieken die in Jeruzalem Pesach vieren, willen Jezus graag zien. Jezus vertelt over een graankorrel, die moet sterven om vrucht te dragen. Zo zal het ook met hem gaan.

Zondag 20 maart 2022 - Johannes 12 : 37-50

De helper van God

Johannes vertelt over Jezus. Als hij goed wil uitleggen wie Jezus is, kan hij woorden gebruiken die de profeet Jesaja heeft opgeschreven over de helper van God. Die helper is kwetsbaar en wordt door de mensen uitgelachen. Toch is hij degene die de mensen helpt.

Zondag 27 maart 2022 – Lucas 15 : 11-32

Kom je ook?

Een vader heeft twee zonen. De jongste vraagt zijn deel van de erfenis en reist ermee naar het buitenland, waar hij alles erdoorheen jaagt. Berooid en verdrietig komt hij terug, waar zijn vader al naar hem uitkijkt. De vader geeft een groot feest. Maar dan wordt de oudste zoon boos: waarom krijgt hij geen feest en de jongste wel?

voor de jongeren

Continu alert

Hoe zorg je ervoor dat je niet onnodig bang bent, maar wel voorzichtig?

Wanneer wordt terechte voorzichtigheid bangmakerij? In de Joodse gemeenschap is er een continu gevoel van alertheid. Als je naar de synagoge gaat, moet je door allerlei hekken en langs bewapende marechaussee. De kinderen wordt verteld om op te passen met het dragen van keppeltjes, omdat dat gevaarlijk kan zijn. Dit is gebaseerd op ervaring. Al eeuwenlang worden Joodse mensen uitgescholden, vernederd en vermoord omdat ze Joods zijn. Ook ik! Ik ben meerdere keren bedreigd en uitgescholden. Het is dus logisch dat we oppassen en voorzichtig zijn.

Sommige mensen slaan hier in mijn mening echter in door. Zij vinden alles antisemitisme en vinden elke buitenstaander gevaarlijk. De enige manier om veilig te blijven, is je af te sluiten voor 'de ander', zowel fysiek als emotioneel, denken ze. Maar hierdoor is er weinig tot geen contact met anderen. Zo leren we elkaar niet kennen en kunnen we elkaar moeilijk begrijpen.

Ik ben er heilig van overtuigd dat de enige methode tegen discriminatie is om met elkaar in gesprek te gaan. Elkaar te zien als mens met grotendeels dezelfde angsten en verlangens.

Hoe zorg je ervoor dat je niet onnodig bang bent, maar wel voorzichtig? Die grens is zo lastig.

Uit: De nieuwe Oase

Kindernevendienst

Peuterdienst

Beste ouders,

Er is elke zondag kindernevendienst voor de kinderen van de basisschool en de eerste zondag van de maand is er ook peuternevendienst waar de peuters van 2 tot 4 jaar welkom zijn. Nu zien we dat er op dit moment weinig kinderen zijn tussen de 2 en 4 jaar en hebben we als leiding besloten om de kindernevendienst en peuternevendienst voorlopig samen te voegen. Als de groep peuters weer groter wordt kunnen we dit weer veranderen.

De leiding van de peuternevendienst gaat nu samen met een tiener, eens per maand meedraaien in het kindernevendienst-rooster. Zo maken we de groepsleiding ook wat groter en is het rooster makkelijker in te passen.

Op **zondag 6 maart** zijn ook de peuters van harte welkom op de kindernevendienst/peuternevendienst. Dit is sowieso een bijzondere dienst omdat we het veertigdagenproject opstarten én Lieva Lagrouw gedoopt wordt. Op 10 april, met Palmpasen, is er ook een combi voor peuters en kinderen.

We zouden het heel fijn vinden als er veel kinderen in de kerk zijn op 6 maart.

Ook alle andere zondagen natuurlijk van harte welkom!
Kijk voor het rooster elke maand in Kontakt.

Groeten van de leiding,

Mirjam Paardenkooper, Petra Visser, Carmen de Bont,
Nienke Kerkdijk, Linda Wijnstroom, Nienke Nederveen,
Janicke Heijda, Lotte Visser en Brenda Kerkdijk

KERK-SCHOOL-GEZINSDIENST 30 JANUARI 2022

Een vreemde gewaarwording om deze dienst dit keer niet live in de kerk maar achter het computerscherm te moeten volgen. Om geen werkjes, kleurplaten en dergelijke aan de muur te kunnen bewonderen, die het altijd extra feestelijk maken. Het thema van deze viering was *'Dieren in de Bijbel'*. Ds. Otto vertelt dat er de afgelopen weken op de scholen allemaal verhalen uit de bijbel verteld zijn waar dieren in voor komen. Petra Visser hield een vrolijke dialoog met Bennie. Aan de hand van de poster voor in de

kerk werden diverse dieren benoemd zoals: walvis (Jona), leeuw (Simson), schaapjes (de Goede Herder). Ook vertelde Petra over de 'grej of the day'. Vanuit de scholen kregen kinderen briefjes mee met daarop een aanwijzing. Het

was dan de bedoeling dat de kinderen samen met de ouders gingen bedenken welk Bijbelverhaal daar mee te maken had.

De schriftlezing over het allereerste Bijbelverhaal dat over dieren gaat (het moment waarop God de dieren maakte) werd door Lotte Visser voorgelezen.

In de preek benadrukt ds. Otto dat God zag dat het niet goed is dat de mens alleen is. Als de dieren erbij komen moet Adam voor hen allemaal soortnamen verzinnen. Toch is er geen een die bij hem past, want dieren kunnen niet praten. Als God zegt dat het niet goed is als een mens alleen is en dat Hij iemand zoekt die bij hem past, dan staat er eigenlijk letterlijk: "Ik zoek iemand voor de mens die een hulp is die bij hem past als een tegenover". Niet alleen een tegenover is belangrijk, ook is het goed dat de mens weet dat de wereld niet alleen om jou draait. De wereld draait niet om de mens maar om God!

In deze dienst een duidelijke boodschap met vrolijke liederen en mooie beelden voor jonge en oude 'kinderen', waar ik ook thuis weer van genoten heb.

Joke Jansen

Geloofsgesprek: Het kan geen toeval zijn

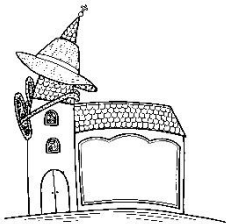
In de komende tijd willen we weer geloofsgesprekken houden. De gesprekken gaan onder andere over gebeurtenissen die wij als christenen graag als bijzonder ervaren en het liefst dat God daar de hand in heeft. Het heeft zo moeten zijn. Dat zeggen we dan. Neem het geval dat iemand een vliegtuig moet halen, maar dat door een bepaalde oorzaak hij of zij te laat op het vliegveld aankomt. Later blijkt dat het vliegtuig is verongelukt. Erg voor iedereen die daarbij is omgekomen, maar degene die het vliegtuig heeft gemist, is heel blij dat die nog leeft. Toeval of besturing? Gebeurtenissen in de Bijbel waar engelen in voorkomen worden besproken. Wat zijn dat engelen en komen die ook in onze tijd nog voor? Of zijn we te nuchter voor zulke ervaringen?

Voldoende redenen om met elkaar in gesprek te gaan, naar elkaar te luisteren en zo wat intensiever met ons geloof bezig te zijn. En dat allemaal in de hoop dat de betrokkenheid op elkaar toeneemt en ons geloof wordt versterkt.

In de zondagsbrief worden de data van de geloofsgesprekken vermeld.

Francijn en Piet van Eersel, Brenda Kerkdijk, Dinant Paardenkooper en Jan de Gruijter

INLOOPOCHTEND

Op **woensdag 2 maart** (en woensdag 6 april) hopen we weer te beginnen met onze maandelijkse koffieochtend. Wij nodigen daarom iedereen uit om in de grote vergaderzaal gezellig een kopje koffie te komen drinken. Elkaar eens op een andere manier te ontmoeten en beter te leren kennen. Voor corona hadden we een trouwe, vaste groep en daarom

denken sommige gemeenteleden dat het alleen voor ouderen is of voor een select gezelschap. Nee voor iedereen, jong en oud, of je maar een keertje tijd hebt of elke maand, kom gewoon eens gezellig binnenlopen. Vervoer is ook geen probleem, wij halen u graag even op (Ellis Vervoorn, 277639) vanaf 10 uur staat de koffie klaar, iedereen is van harte welkom.

Het koffieteam

ZINGEN BIJ HET HARMONIUM IN ELZENHOVEN

Op **10, 24 maart en 7 april** bent u weer van harte welkom om van 11.00 uur tot ongeveer 11.30 uur mee te komen zingen bij het harmonium in Elzenhoven.
Henk Hoogendoorn

Probeer niet te zijn wat je niet bent, wees wie je bent en maak het beschikbaar voor iedereen.

Al langere tijd worstelen kerken met de volgende vragen: hoe moeten we kerk zijn in deze tijd? Hoe spreken we mensen en met name jongeren aan? Hoe gaan we om met terugloop en vergrijzing? Twee jaar corona heeft hier wellicht ook geen goed aan gedaan. Hoeveel mensen gaan we nog terugzien op een zondag? We hebben ons referentiekader al verlegd wat dat betreft. Zaten we voor corona op 80 à 90 kerkgangers, nu zijn we al blij als we met 50 mensen in de kerk zijn. Daarom vond ik de bovenstaande titel wel een mooi uitgangspunt. Het was de conclusie die aan het eind van een artikel stond over kerkzijn. Het ging over het betrekken van jongere mensen bij het kerkenwerk. Dat het moet gebeuren zoals oudere kerkgangers gewend zijn en daardoor jongeren en jonge gezinnen afhaken. Dat de geloofsbeleving van ouderen anders is dan van jongeren. Waarom Opwekkingsmuziek werven omdat je als oudere daar niets mee hebt terwijl jongere mensen dat wel meer aanspreekt? De jeugd heeft de toekomst maar waarom alles op jongeren richten terwijl je een gemeente van ouderen bent? Kerk willen zijn zoals 50 jaar geleden met alle werkzaamheden en functies waar geen mensen voor te vinden zijn. Allemaal herkenbare vragen en gedachten die in een gemeente kunnen leven. Zonder het vaak te beseffen verleggen we al grenzen want we moeten roeien met de riemen die we hebben en het is zoals het is. Maar omdat we de lat vaak te hoog leggen kan dat frustreren en demotiveren. Daarom is het goed om onze idealen langs de bovenstaande lat te leggen. Probeer niet te zijn wat je niet bent, te hip, te eigentijds of zoals kerken om je heen. Wees wie je bent, een gemeente met een eigen karakter en geschiedenis maar

waar iedereen welkom is. En maak het beschikbaar voor iedereen. Dat we als kleine gemeente openstaan voor iedereen en de wereld om ons heen, oud en jong hun eigen plaats mogen hebben. We ons richten op wat we hebben en niet op hoe het was of zou moeten zijn. Mogen er dan geen idealen zijn? Natuurlijk wel, maar hou het realistisch en bereikbaar. Langzaam begint alles weer op te starten na een periode van lockdown. De knop moet weer om, we mogen (en dat voelt soms als moeten) weer wat meer. Laten we dit zien als een nieuwe start voor onze gemeente; voor iedereen, jong en oud, betrokken en wat minder betrokken. Doe met vreugde wat je kunt doen en laat los wat niet haalbaar meer is. En wees betrokken: bij activiteiten, op elkaar en in kerkdiensten. Motiveer, stimuleer en activeer elkaar om zo gemeente van Christus te zijn.
Dieter Verbeek

Het kan geen toeval zijn?! (een praktisch voorbeeld....)

Ik las het verhaal van Jan de Gruijter over 'Het kan geen toeval zijn?!' en ik dacht meteen aan een ontmoeting van afgelopen zaterdag.

We waren net bij ons de straat uit gewandeld, op weg naar het centrum van Kaatsheuvel, toen we vlakbij het SSC-terrein een jongeman zagen staan met 1 grote koffer, een kleinere koffer en een rugzak. Een jongeman, die erg onzeker liep en weer stopte.... Duidelijk zoekende naar de weg. We spraken hem aan.... Hij sprak gebrekkig Engels, hij was een Spanjaard. Hij had gisteren in Sevilla het vliegtuig genomen naar Eindhoven, maar was op het vliegveld van Eindhoven blijven steken, omdat.... door de harde wind (zeg maar: zeer zware storm) het openbaar vervoer niet meer reed....Hij wist dat hij naar Sprang-Capelle moest, dus was hij vandaag (toen de bus weer – mondjesmaat – ging) afgezet bij de eerste halte in Sprang-Capelle, aan de Bernhardstraat (bij SSC).

We zochten snel google vertaal erbij, want ook de telefoon van deze onbekende deed het niet meer (moest opgeladen worden). We wilden hem de weg wijzen naar zijn bestemming, dat bleek Nieuwevaart te zijn, maar dat vonden we wat ver (met al die bagage)..... toen zei ik: we zullen je wel met de auto wegbrengen. Zogezegd, zo gedaan, ik de auto gehaald (en ondertussen probeerde mijn vrouw met hem te spreken) en hem ruim 3 km. verder aan de andere kant van het dorp afgezet (ondertussen laadde hij zijn telefoon aan de accu van mijn auto op). Toen hij uitstapte bleef hij ons maar bedanken....door corona konden we hem niet de hand drukken... maar wel een boks.....

Toeval? Deze ontmoeting? Of stuurde God ons zo dat we hem wel moesten tegenkomen.....We keken erop terug en dit gaf een goed gevoel.... Een ander kunnen helpen....maar ik moest ook denken aan wat ook nu weer staat op de veertigdagenkalender "de vreemdelingen herbergen", nou in ons geval waren we wegwijzers van deze vreemdeling naar de herberg.

Ik moest bij het verhaal van Jan ook denken aan een dramaserie die jaren geleden op TV was 'Touched by an Angel'. Deze serie draait rond een persoon of een groep van mensen, die op een zeer beslissend moment in hun leven komen te staan, zoals een groot probleem of een moeilijke keuze. Op dat moment komen er engelen in het leven van die persoon, die boodschappen brengen, gestuurd door God. Op die manier proberen ze de mensen te helpen en bij te staan in hun problemen. Monica, het belangrijkste engelpersonage, leert altijd hoe ze mensen moet bijstaan in hun noden en vragen.

Henk Spuijbroek

Scherven brengen geluk

Ik -Tolleke- zit regelmatig in kerk 'De Brug'. Het is nog even behelpen. Maar begin maart zijn er toch weer wat verbeteringen op komst. We wachten maar af. De kerk probeert toch gewoon door te gaan.

Tolleke vindt dat toch wel knap van die mensen in 'De Brug' om toch het wiel maar draaiende te houden. Misschien is er geen reden om feest te vieren. Maar op 16 januari werd er toch 'vrolijk' gepreekt over de bruiloft in Kana. Je moet dan toch een beetje lef hebben om dat te doen terwijl heel de kerk in mineur is.

Bovendien werden in die dienst allerlei wijzigingen in de kerkenraad geregeld. Martha weg; Henk weg; Henk erbij; Brenda blijft en Brenda voorzitter. Tolleke is het helemaal eens met ds. Van den Hout: het getuigt van de wil om kerk te zijn in deze wereld.

Maar dan ziet Tolleke de dominee van de preekstoel afgaan. Hij zal het bijltje er toch niet bij neer gooien zeker? Nee hoor, het gaat om een gevaarlijk werkje dat hij onderhanden neemt. Het gaat tenslotte over een bruiloft, een joodse bruiloft. En daar is het de gewoonte dat de bruidegom aan het eind van het feest een glas kapot trapt. Want brengen scherven niet geluk?

Maar zover komt het niet. De dominee heeft voor een chique oplossing gekozen. Hij heeft een wijnglas in een zakje gedaan en met een harde knal wordt het glas in de zak kapot geslagen. Thuis was het een flinke klap. Tolleke is benieuwd hoe dat in de kerk klonk.

Wat een symboliek. In een huwelijk rinkelen ook wel eens de scherven. Maar houd vol. Scherven brengen geluk.

In de kerk hoor je regelmatig de scherven rinkelen. Maar houd vol. Scherven brengen geluk. Ze verwijzen ook naar een betere tijd die ooit komt.

Tolleke is toch wel even nieuwsgierig of dominee Van den Hout dat wijnglas gedeclareerd heeft.

Tot een zondag,
Tolleke Bijbelvast

Bijzondere belevingen met Pasen

Pasen 2014

Met een groep gemeenteleden uit onze toenmalige kerkelijke gemeente (Hervormd Besoyen) waren we in Ton, een plaatsje 80 kilometer voorbij Bratislava (aan de Donau) in Slowakije. Er was de opening van het Michiel de Ruyter-Huis *), een huis voor onder andere dagopvang van gehandicapten.

*) Op 11 februari 1676 werden 26 Hongaarse predikanten vrijgelaten en aan dek van 'De Eendraght' door admiraal Michiel de Ruyter ontvangen. Hij brengt hen vervolgens in veiligheid, ze worden bevrijd. Dat waren vijf lutherse en 21 gereformeerde predikanten die in 1674 weigeren Rooms-katholiek te worden. Veilig zijn ook de gehandicapten, die in dit huis zullen worden opgevangen. Een Hollands lied zegt het zo:

Ik ben veilig in Jezus armen, veilig ben ik bij hem
 ik ben veilig in Jezus armen, er is nergens een plek
 waar ik zo veilig ben.

Veel leden uit Besoyen hebben meegeholpen aan de (jarenlange) opbouw van dit huis. We voelden ons met elkaar verbonden.

“Die in de dood gebonden lag, Om ons en onze zonden, Is opgestaan met groot gezag: Christus heeft overwonnen!”

Met dit vers uit een lied van Martin Luther (Liedboek van de Kerken, gezang 203) hebben we de groeten overgebracht en hen gezegende Pasen toegewenst. “Laat ons dan vieren 't hoge feest dat Christus heeft gegeven, Verheugd van hart en blij van geest, Hij immers is ons leven. ”

Pasen 2016

Een optreden met de musicalgroep Besoyen met de musical “Wereldnieuws”. Dagelijks brengt de krant ‘Wereldnieuws’, het nieuws bij de bewoners van Jeruzalem. De krantenjongens namen ons mee naar Israël in de tijd van de Romeinen. Wat staat er in de kranten? “Wereldnieuws, Wereldnieuws...” roepen de krantenjongens. “Arrestatie bij de Olijfberg, Joden woest op Jezus, Veel Joden in de stad voor het Pesachfeest” Petrus wil het nieuws niet horen. Petrus is in de war. Al die jaren... voor... voor niks. Hij begrijpt het niet, maar hij gaat op zoek naar antwoorden. Misschien kan de krant “Wereldnieuws” hem daar bij helpen.

De musical speelt zich af in de dagen nadat Jezus van Nazareth is gekruisigd. Nieuws van toen wordt actueel gemaakt.

Ik mocht zelf de rol spelen van de discipel Johannes. Elke keer bijzonder was het om dat te mogen doen, vooral als dat met Pasen was.....

Pasen 2018

We zijn op bezoek bij Kiflom, een jonge Eritrese man. Hij is inmiddels de Nederlandse taal (redelijk) machtig en woont met zijn vrouw (recent apart overgekomen) en hun zoontje in Nederland. Ik ben (namens Vluchtelingenwerk) hun maatschappelijk begeleider en regel veel zaken (formulieren, contacten met instanties et cetera).

Maar er is ook ruimte om met elkaar (Nederlands) te praten en dan gaat het soms ook over andere dingen dan aap, noot, mies....er wordt ook over geloven en over de opstanding gesproken. De posters aan de muur in hun huis laten het zien..... zij zijn ook gelovig en horen bij de Eritrees-Orthodoxe kerk. Deze kerk (en andere orthodoxe kerken) vieren het Paasfeest (maar ook bij andere kerkelijke feesten is dit anders) een week later.

Pasen 2020

Ik schreef voor een 'corona-boekje' (op mijn werk):

Op het moment dat ik dit schrijf, is het Adventstijd, zeg maar de voorbereidingstijd (vol verwachting uitzien naar de komst van het Kind in de kribbe) naar Kerst. Op het moment van het begin van de coronatijd (medio maart) was het de veertigdagentijd (zeg maar: de voorbereidingstijd naar Pasen, de 'vastentijd' vanaf Carnaval). Ik krijg een kerkblad onder ogen: "Alle hierin vermelde erediensten in de kerk en activiteiten zijn afgelast. Dit in verband

met de situatie die is ontstaan door het coronavirus. Wij blijven in ons beleid de richtlijnen van het RIVM volgen”.

Dit jaar dus geen (live) The Passion (hoewel die op Witte Donderdag-avond wel op tv - hoogtepunten van vorige jaren - wordt uitgezonden). Geen fysiek vieren van de Tafel van de Heer, geen paasgroeten aan mensen in nood, geen Matthäus-Passion, geen Pierson-paasactiedag en niet samen Paasliederen ('U zij de Glorie') zingen in de kerk op de Opstandingsmorgen.

Net als op ons werk is het ook elders nodig om creatief te zijn... zo volgde ik op www.coronaviering.nl een kerkdienst met geluid en beeld. Een manier om op gepaste afstand nabij te zijn. Maar toch is het anders, voelt het anders. Van Pasen naar Kerst. Dan staan we stil bij het feit dat God niet op (gepaste) afstand blijft, maar in Jezus dichtbij komt.

Terug naar Pasen 2020....naar de veertigdagentijd... van oudsher een tijd van inkeer en bezinning, dit jaar was dat meer dan anders. Maar het werd Pasen.. het feest van Nieuw Leven, een Nieuw Begin, ...het feest van Licht, net als in onze mooie tuin, waar de eerste bloemen weer begonnen te groeien. Door wat we moeten missen in die coronatijd, was ik extra dankbaar voor wat we als normaal zijn gaan beschouwen. Met Pasen: een nieuw begin, met God, wiens liefde oneindig groot is en die ons nooit loslaat.

Met Pasen gebruiken we vaak de uitdrukking:

'Mensen staan op uit het oude

en kijken hoopvol uit naar het nieuwe.'

*De wanhoop van de eersten bij het lege graf
mag smelten als sneeuw voor de zon.*

Hoop en vertrouwen

als voedingsbodem voor leven,

dàt vieren we met Pasen.

Pasen 2022

Zou het weer..... zou het weer kunnen.... 'gewoon' Pasen vieren in 'onze' eigen kerk....in De Brug.

Henk Spuijbroek

**Iona Community Nederland
Inspiratie- en introductie-
weekend donderdag 26 mei –
zondag 29 mei 2022 Dopers-
duin te Schoorl**

De Iona Community Nederland organiseert jaarlijks een weekend voor iedereen die zich verbonden weet met de Iona Community en voor wie ermee wil kennis maken of meer van wil weten en ervaren. Iedereen van harte welkom! De accommodatie is geschikt voor jong en oud of je nu alleen komt of samen of met je hele gezin. Ook kinderen en jongeren zijn van harte uitgenodigd. Het thema van dit weekend is: Leven met de elementen water, aarde, wind en vuur.

Wat hebben deze elementen jou te vertellen?

Rondom dit thema zijn er vieringen, worden Iona liederen gezongen, wordt gepelgrimeerd, en zijn er allerhande activiteiten en workshops. Uiteraard is er ook ruimte om even alleen en in stilte te genieten van de mooie omgeving rondom Dopersduin.

Het weekend begint op Hemelvaartsdag, donderdag 26 mei, aankomst vanaf 16.00 uur en zal eindigen op zondag 29 mei rond 15.00 uur.

Je kunt je opgeven bij [Dopersduin.\(www.dopersduin.nl\)](http://www.dopersduin.nl). Klik op het formulier bij 'Agenda' 'Ionaweekend'. Daar vind je ook de kosten voor het weekend en nadere informatie over de locatie.

We zouden het fijn vinden als je de secretaris van de Iona Community Nederland ook even een mailtje stuurt. Dan weten we ongeveer hoeveel belangstelling er is: Hanneke Ruitenbeek, secretaris@ionagroep.nl Voor meer informatie over de Iona Community: <http://www.ionacommunity.nl>.

Dit bericht is ingestuurd door Willie Verhoef, die ook meer informatie kan geven over het weekend (06-23086248).

Vanuit de Diaconie

Thema 40dagentijd 2022: 'Alles komt goed?'

Alles komt goed. Dat kan gemakkelijk klinken, en voor veel mensen op deze wereld is het misschien moeilijk te geloven. Tegelijkertijd kunnen het ook woorden van hoop zijn, want God belooft ons een nieuwe wereld zonder pijn en verdriet. Hij vraagt ons om daar nu al iets van te laten zien, zoals Jezus het ons heeft voorgedaan: door de zieken te verzorgen, de armen eten te geven en de vluchtelingen onderdak te bieden. Door er voor elkaar te zijn, geven we de hoop van Pasen door, in het geloof dat alles goedkomt.

Als concrete uitwerking van 'Alles komt goed?' staat op elke zondag in de Veertigdagentijd in en rond de collecte een van de zeven werken van barmhartigheid centraal.

De Veertigdagentijd is een mooie periode om als gemeente samen in actie te komen en te oefenen in barmhartigheid. We hopen dat ook u meedoet met deze 40dagentijdscampagne 'Alles komt goed?' om zo hoop te geven aan kwetsbare mensen, dichtbij en ver weg. Zondag 20 februari zijn er 40dagentijdskalenders uitgedeeld. Er zijn nog enige exemplaren over die u kunt meenemen. Maar op is op!

Ook dit jaar willen wij weer meedoen aan de paasgroetenactie voor gevangenen. Een paasgroet doet goed. Ontvangers realiseren zich dat er aan hen gedacht wordt en dat er mensen zijn die zich inleven in hun situatie. Het is goed om de boodschap van Pasen ieder jaar weer door te geven. De afbeelding op de paaskaarten is onder leiding van justitiepredikant Harma Zuidersma ontworpen door gedetineerden in de vrouwengevangenis in Nieuwersluis. Het beeldt Gods licht uit dat schijnt op de gebrokenheid van het leven. Dat ervaren gedetineerden als geen ander. De draad staat voor de helende kracht van God. Hij maakt alles weer nieuw. 27 februari kunnen de kaarten meegenomen worden en deze kunnen dan zondag 6 maart of met biddag (9 maart) ingevuld en van een postzegel voorzien ingeleverd worden in de kerk. De diaconie zorgt dan dat alle kaarten voor 12 maart in een keer verstuurd worden aan het verzameladres.

Namens Diaconie/ZWO-groep

Jenny Verhage